

Arrest

nr. 202 921 van 24 april 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat L. ZWART en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, A.A.M. (...) bent een Afghaan van Pashai origine. U woonde vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Zor Kalai behorend tot het district Kuz Kunar van de provincie Nangarhar. Heden bent u minderjarig en dit tot 31 oktober 2017.

Uw oudere broer A.K. (...) werkte samen met de Amerikanen op de luchthaven van Nangarhar. Hij kreeg een dreigbrief van de taliban en moest zijn werk opzeggen. Hij gaf hier echter geen gevolg aan en werd ongeveer een maand voor uw vertrek uit Afghanistan vermoord door de taliban. U kreeg nog een dreigbrief na zijn overlijden. Om die reden verliet u het land in september 2015 samen met uw jongere broer M.A. (...). Jullie raakten elkaar in Iran kwijt en sindsdien hebt u geen nieuws meer van uw jongere broer. Op 27 oktober 2015 kwam u in België aan waar u op 30 oktober 2015 asiel aanvraag. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: twee foto's, twee kopieën van appreciatiebrieven van het werk van uw broer A.K. (...), een kopie van het trainingscertificaat van uw broer, verschillende gekopieerde documenten die aangeven dat uw broer een wapenvergunning had, twee kopieën van dreigbrieven, een kopie van de taskara van uw broer, uw taskara en een enveloppe waarin deze documenten opgestuurd werden.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U baseerde uw problemen volledig op het werk van uw oudere broer A.K. (...). U bent er echter niet in geslaagd om overtuigende verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn werk, hetgeen bijgevolg uw persoonlijke problemen ongeloofwaardig maakt.

Uw oudere broer A.K. (...) werkte als bewaker voor de Amerikanen op de luchthaven van Nangarhar, hij fouilleerde er ook mensen. Hij kreeg een dreigbrief van de taliban van wie hij zijn werk moest opzeggen. Hij weigerde dit en werd onderweg van zijn werk naar huis vermoord. Het CGVS kan geen geloof hechten aan uw verklaringen betreffende het werk van uw broer. Over zijn werk was u geenszins in staat om gedetailleerde verklaringen af te leggen. Gevraagd wat zijn job was, antwoordde u dat hij "SG" was bij de Amerikanen in de luchthaven. Gevraagd wat SG betekende wist u het antwoord echter niet. Uw broer zou louter gezegd hebben dat hij als SG werkte in de luchthaven, dat hij nooit buiten de luchthaven werkte, en dat hij als bewaker mensen fouilleerde. Gevraagd of u hem nooit vroeg wat SG betekende, antwoordde u negatief (CGVS gehoorverslag p. 5). Hij zou er niet over gepraat hebben met u omdat hij bang was. Hij wilde niet dat de anderen het te weten kwamen zodat hij geen problemen kreeg. Gevraagd naar zijn rang wist u ook geen antwoord. Hij zou anderhalf tot twee jaar lang dit werk gedaan hebben. Gevraagd naar wat hij precies deed, herhaalde u dat hij binnen de luchthaven mensen fouilleerde als bewaker. U wist evenmin wie zijn commandanten waren. Gevraagd nogmaals om alles te vertellen wat u wist over zijn werk, antwoordde u dat dit alles was (CGVS p. 7). U kon dus geen bijkomende informatie aanreiken. Uw broer zou nochtans om de negen dagen naar huis komen van zijn werk en drie dagen lang thuis blijven. Het is dan ook zeer bevreemdend dat u zo weinig weet over zijn functie. Geconfronteerd met de vaststelling dat het CGVS geen geloof kan hechten aan het door u voorgehouden werk van uw broer antwoordde u dat hij maar om de negen dagen thuis kwam en drie dagen lang bleef en dat u meestal cricket speelde (CGVS p. 7). Dit is echter geen afdoende excuus gezien uw broer anderhalf à twee jaar lang om de negen dagen thuis kwam en dan ook meestal thuis bleef en zelden naar buiten ging. Uw broer was dan ook de enige broodwinnaar thuis aangezien uw vader al heel lang geleden overleden is aan een natuurlijke dood. U was de tweede oudste zoon en was toen volgens uw verklaringen 16 jaar oud. Het komt allesbehalve overtuigend over dat u geen nadere toelichtingen en details kon verschaffen over de werkzaamheden van uw broer, men kan zich immers inbeelden dat in een Afghaanse context waarbij het handhaven van de veiligheid centraal staat er thuis dikwijls zou gepraat worden over het werk van uw broer, gezien hij een functie uitoefende die rechtstreekse impact heeft op die veiligheid en gezien hij tijdens zijn verloven allicht wel een aantal anekdotes of incidenten zou vermeld hebben moest hij daadwerkelijk die functie uitgeoefend hebben. Het wordt dan ook verwacht dat u meer informatie zou kunnen geven over het werk van uw broer dan hetgeen u verklaarde. U hebt immers uw land moeten vluchten omwille van zijn werk.

Deze informatie kon u zelfs na uw vertrek uit uw land krijgen aangezien u nog steeds regelmatig in contact bent met uw familie.

Gezien het werk van uw broer A.K. (...) reeds ongeloofwaardig werd beschouwd, telt dit eveneens voor de bedreigingen die als gevolg van zijn werk ontstonden. U slaagde er verder ook niet in om deze bedreigingen aannemelijk te maken aan de hand van consistente en geloofwaardige verklaringen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u aan dat uw broer voor zijn overlijden meermaals werd bedreigd (Verklaring DVZ vraag 5). Bij het CGVS verklaarde u echter dat hij éénmalig een dreigbrief kreeg. Er zou dus geen sprake zijn van meerdere dreigementen. Geconfronteerd met deze contradictie ontkende u uw eerste verklaring, het louter ontkennen kan echter niet aanvaard worden als een afdoende uitleg voor de bestaande tegenstrijdigheid (CGVS p. 14). Bovendien is het evenmin geloofwaardig dat uw broer geen gevolg gaf aan de bedreigingen van de taliban en na de dreigbrief nog naar huis kwam en er ook nog overnacht. U vertelde immers dat de overheid weinig macht had in uw regio, dat ze zelfs overdag niet genoeg bescherming boden en 's nachts al helemaal niet (CGVS p. 14). Men kan dan redelijkerwijs verwachten van iemand die bedreigd wordt dat hij hiermee enigszins rekening houdt en de tijd en de regelmaat van zijn bezoeken aanpast. Het mag in dit verband dan ook verbazen dat u verklaarde dat hij laat 's nachts naar jullie huis kwam, het is immers genoegzaam, zoals u ook verklaart, geweten dat het 's nachts onveilig is en de taliban dan dikwijls op pad gaan (CGVS, p.6). Dergelijke door u geschetste handelwijze van uw broer A.K. (...) doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over zijn beroep en de daarmee gepaard gaande bedreigingen.

U verklaarde tevens dat uw broer thuis weinig vertelde over zijn zogenaamde job omdat hij bang (CGVS p. 6). Hoewel moeilijk kan ingezien worden welk het verschil het zou kunnen maken of uw broer thuis wel of niet over zijn job zou vertellen wijst deze verklaring er enigszins toch op dat uw broer zich bewust was van de gevaren die zijn beroep met zich meebracht. Indien uw broer werkelijk een bedreiging kreeg van de taliban zou hij deze hoe dan ook serieus hebben genomen gezien de taliban er voor bekend staan om mensen die voor de Afghaanse staat werken, waaronder vooral veiligheidsdiensten, als doelwit te hebben. U verklaarde tevens dat hij de kopieën van zijn werkgerelateerde documenten naar huis nam, hetgeen u dan ook neerlegde ter staving van uw asielaanvraag in België (CGVS p. 11). Veel Afghaanse soldaten en politieagenten dragen echter als voorzorg geen enkele document bij zodat ze bij een mogelijke controle van de taliban niet geïdentificeerd worden. Veel soldaten proberen het risico op deze manier te ontwijken. Dat uw broer dit helemaal niet deed, en ook geen enkele andere voorzorgsmaatregel nam terwijl hij zich bewust was van het risico is zeker in de Afghaanse context van de laatste jaren niet geloofwaardig.

Gelet op het bovenstaande kan het CGVS geen enkel geloof hechten aan het werk van uw broer A.K. (...), evenmin aan de bedreigingen en aan uw bewering als zou hij gedood zijn door de taliban. Deze vaststelling wordt verder bevestigd door het gebrek aan coherentie tussen uw verklaringen en de door u neergelegde bewijsstukken.

De documenten die u opgaf gerelateerd aan het werk van uw broer spreken uw verklaringen immers tegen. U verklaarde dat uw broer al vijftien dagen of een maand voor de tweede dreigbrief die u kreeg vermoord werd (CGVS p. 11). De tweede brief dateert van 29 shawwal 1436 hetzij 15 augustus 2015 volgens de westerse kalender (zie map documenten). Volgens uw verklaringen werd hij dan midden juli-begin augustus 2015 vermoord, dus na de eerste dreigbrief die jullie kregen op 18 shaban 1436 hetzij 6 juni 2015 volgens de westerse kalender (zie map documenten). Uw broer zou al zijn documenten thuis zelf hebben meegenomen omdat hij er fier op was (CGVS, p.11). Er zijn echter een aantal documenten die van na zijn overlijdensdatum dateren. Zo is er een appreciatiecertificaat dat dateert van 13 september 2015, dus na zijn overlijden. Op een ander document dat u neerlegde werd ook geschreven dat A.K. (...) de toestemming heeft om gebruik te maken van de eefaciliteiten op FOD Fenty. Dit document werd echter opgesteld op 6 november 2015 en was geldig van 7 november 2015 tot 7 december 2015. In deze periode was u zelfs al geregistreerd als asielzoeker in België. Uw broer kon deze documenten dus onmogelijk zelf thuis hebben gebracht voor uw vertrek uit Afghanistan. Het is duidelijk dat wat u vertelt niet strookt met de werkelijkheid. U werd tijdens uw gehoor herhaaldelijk geconfronteerd met deze inconsistenties tussen uw documenten en uw verklaringen. U bleef echter beweren dat uw broer deze documenten zelf naar huis nam toen hij nog werkte (CGVS p. 11). Het hoeft weinig betoog dat het louter herhalen van een ongeloofwaardige verklaring geen afdoende uitleg biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties.

Bovendien bleek het ene A.K. (...) te zijn die uw documenten stuurde van Jalalabad op 21 december 2015. Deze informatie werd teruggevonden in de vertaling van de enveloppe waarop stond: "Verzender A.K. (...), Jalalabad, contact nummer 0773417120" (zie documenten). Het is toch wel zeer toevallig dat de zender van de documenten identiek dezelfde naam draagt als uw overleden broer. Volgens uw verklaringen was het echter de oom van uw vader genaamd I. (...) die de enveloppe stuurde (CGVS p. 12). In het licht van uw andere ongeloofwaardig bevonden verklaringen ondermijnt de bovenstaande vaststelling uw algemene geloofwaardigheid nog meer, de indruk wordt immers gewekt dat uw broer A.K. (...) levend en wel in Afghanistan zit.

Het bovenstaande toont aan dat uw broer A.K. (...) in tegenstelling tot uw verklaringen nog leeft en misschien wel in Jalalabad woont. Temeer, dat u hoe dan ook geen geloofwaardige verklaringen kon neerleggen met betrekking tot zijn moord. U bleef vaagweg beweren dat hij tien minuten verder dan het dorp vermoord werd door de taliban. De dorpelingen zouden zijn lijk hebben gebracht naar jullie huis (CGVS p. 6, p. 13-14). Gevraagd naar details bleef u telkens dezelfde herhalen. U wist niet welke taliban hem precies vermoordden of de datum van zijn moord, van dergelijke informatie kan logischerwijze verwacht worden dat u ervan op de hoogte bent gezien het een belangrijke dag geweest moet zijn zowel voor u als voor uw familie. Na zijn dood deed uw familie ook geen poging om dit te melden bij de autoriteiten.

Gelet op het bovenstaande merkt het CGVS bij herhaling op dat geen enkel geloof gehecht kan worden aan het werk van uw broer A.K. (...) met de buitenlanders, noch aan de daaropvolgende dreigingen en zijn dood.

Bovendien bleek u ook geen interesse te tonen over het verdere verloop van uw problemen na uw vertrek uit Afghanistan. U hebt nochtans regelmatig contact met uw oom en uw moeder. Gevraagd hoe uw problemen, met name de dreigingen die u ontving van de taliban, verder verliepen na uw vertrek uit Afghanistan kon u geen antwoord bieden op de vraag. In plaats daarvan antwoordde u ontwijkend dat uw moeder aan de telefoon hilde (CGVS p. 8).

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken indien u afkomstig bent uit een onveilige regio. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u op verschillende punten in het gehoor gewezen werd op uw medewerkingsplicht en de noodzaak om een duidelijk en correct beeld te geven van uw situatie (CGVS, p.12-14) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw familiale netwerk en de verblijfplaatsen van uw familieleden in Afghanistan. Ondanks het feit dat u werd geconfronteerd met de tegenstrijdigheden in uw relaas en tussen uw verklaringen en de documenten die u neerlegt, blijft u volharden in uw verklaringen.

Er werd immers ook opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen neerlegde met betrekking tot uw jongere broer M.A. (...). U beweerde dat jullie samen het dorp verlieten met de bedoeling om samen naar Europa te komen. Jullie raakten elkaar kwijt in Iran. U kon echter geenszins doorleefde verklaringen leggen over hoe jullie elkaar kwijt raakten. U deelde mee dat jullie onder vuur werden genomen en dat u dan uw broer verloor. (CGVS, p. 13). U vertelde verder dat jullie in een bos zaten en dat u uw broer verloor. Nadien wachtte u voor vier dagen op hem maar hij verscheen niet. Dus zette u uw reis verder. Jullie zouden zonder telefoon hebben vertrokken uit Afghanistan, hetgeen geenszins aannemelijk is. Veel Afghanen vertrekken met de hulp van een smokkelaar en beschikken over een telefoon onderweg. Het is vaak ook aan de hand van telefonische gesprekken dat de smokkelaar in stukken betaald worden. U beschikte bovendien op de dag van uw aankomst in België over een gsm (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling nr. 8154110). Gevraagd wat u dan deed om hem te zoeken, verklaarde u dat u niets kon doen omdat u in België bent. U bent ook niet naar de Dienst Tracing van het Rode Kruis geweest (CGVS p. 14). Indien u werkelijk op zoek was naar uw broer, zou u hulp gevraagd hebben aan de mensen die u in België omringen, hetzij uw begeleider in het opvangcentrum, hetzij uw vrienden of uw leerkrachten. U hebt er echter niet om gevraagd, hetgeen twijfels deed rijzen hieromtrent.

Omwille van twijfels over uw familiesituatie, werd u door de dossierbehandelaar gevraagd om in te loggen op uw Facebookaccount. U werd ook geïnformeerd dat u het recht had om dit te weigeren. U ging echter akkoord (CGVS p. 12). De dossierbehandelaar drukte dan enkele pagina's uit uw Facebookprofiel af. Net nadat u ingelogd was op de computer werd u via Facebook door iemand met de naam M.A.U. (...° gebeld. Hij belde meermaals via Messenger en uw conversatiehistoriek met deze persoon verscheen dan op het scherm. Daaruit bleek dat jullie elkaar bijna elke dag belden en dit al heel lang (landeninformatie nr. 1). Deze persoon draagt echter dezelfde naam als die van uw jongere broer, M.A. (...) van wie u beweerde in Iran te zijn verloren. U zette ook commentaar op zijn Facebookprofiel vanuit uw tweede Facebookprofiel met de naam A.G. (...) (landeninformatie nr. 2) (CGVS p. 12). Op zijn Facebook werd vermeld dat hij van Khewa (Shewa) is, net als u, en dat hij in Jalalabad werkt (landeninformatie nr. 3). Toen u werd gevraagd wie M.A.U. (...) is, met wie u bijna elke dag al communiceert, beweerde u niemand met deze naam te kennen. Geconfronteerd dat u er elke dag mee belt, antwoordde u dat hij "een Afghaan" is (CGVS p. 14-15). Nochtans beweerde u eerder enkel contact te hebben met uw moeder en de oom van uw vader (CGVS p. 8). Dat u de persoon met wie u zo vaak contact heeft, en die dezelfde naam draagt als uw jongere broer M.A. (...), volledig ontkent te kennen is zeer frappant en niet ernstig te noemen. Dat uw oudere broer A.K. (...), in tegenstelling tot wat u beweert, allicht wel nog in leven is, werpt zoals eerder al gezegd evenzeer een smet op uw geloofwaardigheid. Het heeft er dan ook alle schijn van dat u geen zicht wenst te bieden op uw familiaal netwerk in Afghanistan.

U werd meermaals geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw familiesituatie, hetgeen zeker in uw geval als minderjarige asielzoeker een belangrijk element is in het onderzoeken van uw beschermingsnood. U kreeg ook de tijd om dit samen met uw advocaat en

voogd te bespreken. U kreeg hiervoor ook de hulp van de tolk die dan tussen uw voogd, advocaat en uzelf vertaalde in een apart lokaal. Na dit confidentieel overleg werd u nogmaals gevraagd of u een uitleg had voor de bovenstaande twijfels over uw familiesituatie. U antwoordde opnieuw ontkennend. U beweerde dat u de waarheid vertelde (CGVS p. 13).

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat u geen zicht biedt op uw werkelijke familiesituatie. U maakt het hierdoor voor het CGVS onmogelijk om in te schatten waar uw familieleden zouden wonen en of ze in een veilig gebied in Afghanistan wonen. De bovenstaande gegevens, namelijk de enveloppe die uw broer A.K. (...) uit Jalalabad stuurde en het Facebookprofiel M.A.U. (...), die vermoedelijk uw jongere broer bleek te zijn, wijzen er op dat ze minstens in Jalalabad werken en/of sterke affiniteit met de stad Jalalabad hebben. Door deze zaken volledig te ontkennen en te verzwijgen geeft u geen zicht op uw werkelijke familiesituatie en laat u het CGVS niet toe om uw beschermingsnood te analyseren.

De status van vluchteling kan u dus niet worden toegekend. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De documenten hebben pas waarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. U legde twee foto's neer. Op een van deze foto's is uw broer in uniform te zien naast een andere soldaat, aldus uw verklaringen. Op de andere foto staat u naast uw broer in privé kleren. Deze foto's kunnen echter geenszins bewijzen dat de persoon op de foto uw broer is, noch dat uw broer met de Amerikanen werkte. Aan privéfoto's kan immers geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. Naast de werkgerelateerde documenten van uw broer die eerder al besproken werden, legde u ook een andere appreciatiebrief neer en een trainingscertificaat. Er dient te worden opgemerkt dat alle documenten m.b.t. het werk van uw broer kopieën betreffen waardoor de authenticiteit niet nagegaan kan worden. De appreciatiebrief die na de overlijdensdatum van uw broer opgesteld werd haalde de geloofwaardigheid van het overlijden van uw broer al onderuit. De andere appreciatiebrief die u neerlegde betreft ook een kopie en bevat geen enkele datum. Hetzelfde kan ook gezegd worden voor het trainingscertificaat. De dreigbrieven die u neerlegde tonen aan dat deze gescande brieven zijn. Ze werden bovendien door de taliban van de provincie Kunar opgesteld in plaats van de taliban van uw district Kuz Kunar, hetgeen de bewijskracht ervan nog verder afzwakt. De taskara van uw broer betreft ook een kopie. Uw eigen taskara kan hoogstens uw oorspronkelijke herkomst of afstamming uit Zor Kalai bevestigen, hetgeen in casu niet wordt betwist. De enveloppe die u neerlegde werd in het bovenstaande besproken en er werd opgemerkt dat het door een persoon met de naam van uw broer A.K. (...) uit Jalalabad werd gestuurd op 21 december 2015 toen u beweerde dat hij al overleden was. Bovendien hebben alle Afghaanse documenten relatief weinig bewijskracht, aangezien het zeer gemakkelijk is om op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten te verkrijgen, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten zijn niet van echte te onderscheiden, ook niet door gedegen experts (landeninformatie nr. 6).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

“- ARTIKEL 3 VAN HET EUROPEES VERDRAG VOOR DE RECHTEN VAN DE MENS (HIERNA EVRM) ;

- ARTIKEL 1 A VAN DE CONVENTIE VAN GENÈVE VAN 28 JULI 1951 ;

- ARTIKEL 7 VAN HET HANDVEST VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE EUROPESE UNIE ;

- ART. 48/4 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980;

- ART. 48/6 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980;

- ARTIKEL 2 EN 3 VAN DE WET VAN 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE UITDRUKKELIJKE MOTIVERING VAN DE BESTUURSHANDELINGEN (GEBREK IN DE MOTIVERING) ;

- ARTIKEL 26 VAN HET KONINKLIJK BESLUIT TOT REGELING VAN DE WERKING VAN EN DE RECHTSPLEGING VOOR HET COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN ;

- HET ALGEMEEN BEGINSSEL VAN VOORZICHTIGHEID ;

- HET ALGEMEEN BEGINSSEL VAN BEHOORLIJK BESTUUR, VAN REDELIJKHEID EN ZORGVULDIGHEID (AFWEZIGHEID VAN EEN BEHOORLIJKE ANALYSE VAN HET VERZOEK CONFORM DE WETTELIJKE BEPALINGEN EN GELETOP ALLE PERTINENTE ELEMENTEN)”.

Verzoeker geeft een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent een aantal van de aangevoerde bepalingen en beginselen en artikelen 48/3 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Verzoeker bevestigt dat hij niet precies weet wat voor werk zijn broer voor de Amerikanen deed. Het is waarschijnlijk dat zijn broer hem en zijn familie wilde beschermen en daarom geen informatie gaf. Volgens verzoeker past het om aan hem de vluchtelingenstatus toe te kennen.

Verzoeker geeft een algemene en theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Hij vraagt om het voordeel van de twijfel te verlenen.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Hij wijst op de inhoud van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en voert aan dat de situatie in Afghanistan met de dag slechter wordt. Verzoeker wijst op het reisadvies inzake Afghanistan zoals uitgevaardigd door de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking. Indien het voor een Belg onveilig is om naar Afghanistan, kan ook verzoeker er onmogelijk leven. Verzoeker wijst tevens op een artikel over een interview met een Afghaanse minister die oproept om geen Afghanen te deporteren naar Afghanistan. Daarnaast verwijst hij naar informatie van UNAMI, naar een artikel op de website van de BBC, naar informatie van Human Rights Watch en naar informatie van IRIN.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing minstens te vernietigen en het dossier terug te zenden naar het CGVS voor een nieuw onderzoek. Andermaal wijst hij op de verontrustende situatie in Afghanistan.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet hoe artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, dat het recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven behelst, *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Verzoeker geeft evenmin aan op welke wijze hij het “algemeen beginsel van voorzichtigheid” geschonden acht. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig opgeworpen.

3.3. Ook betreffende artikel 26 van het KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, duidt verzoeker op generlei wijze hoe dit artikel, dat bepaalt op welke informatie de commissaris-generaal zich in zijn beslissing kan baseren, *in casu* zou zijn geschonden. Deze schending wordt derhalve evenmin dienstig aangevoerd.

3.4. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Verzoeker stelt in het verzoekschrift in aanmerking te komen voor de toekenning van internationale bescherming. Van hem mag, als verzoeker om internationale bescherming, daarbij redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van de problemen van en de moord op zijn broer. Deze problemen zouden zijn voortgesproten uit diens beroepswerkzaamheden.

Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Het CGVS kan geen geloof hechten aan uw verklaringen betreffende het werk van uw broer. Over zijn werk was u geenszins in staat om gedetailleerde verklaringen af te leggen. Gevraagd wat zijn job was, antwoordde u dat hij “SG” was bij de Amerikanen in de luchthaven. Gevraagd wat SG betekende wist u het antwoord echter niet. Uw broer zou louter gezegd hebben dat hij als SG werkte in de luchthaven, dat hij nooit buiten de luchthaven werkte, en dat hij als bewaker mensen fouilleerde. Gevraagd of u hem nooit vroeg wat SG betekende, antwoordde u negatief (CGVS gehoorverslag p. 5). Hij zou er niet over gepraat hebben met u omdat hij bang was. Hij wilde niet dat de anderen het te weten kwamen zodat hij geen problemen kreeg. Gevraagd naar zijn rang wist u ook geen antwoord. Hij zou anderhalf tot twee jaar lang dit werk gedaan hebben. Gevraagd naar wat hij precies deed, herhaalde u dat hij binnen de luchthaven mensen fouilleerde als bewaker. U wist evenmin wie zijn commandanten waren. Gevraagd nogmaals om alles te vertellen wat u wist over zijn werk, antwoordde u dat dit alles was (CGVS p. 7). U kon dus geen bijkomende informatie aanreiken. Uw broer zou nochtans om de negen dagen naar huis komen van zijn werk en drie dagen lang thuis blijven. Het is dan ook zeer bevreemdend dat u zo weinig weet over zijn functie. Geconfronteerd met de vaststelling dat het CGVS geen geloof kan hechten aan het door u voorgehouden werk van uw broer antwoordde u dat hij maar om de negen dagen thuis kwam en drie dagen lang bleef en dat u meestal cricket speelde (CGVS p. 7). Dit is echter geen afdoende excuus gezien uw broer anderhalf à twee jaar lang om de negen dagen thuis kwam en dan ook meestal thuis bleef en zelden naar buiten ging. Uw broer was dan ook de enige broodwinnaar thuis aangezien uw vader al heel lang geleden overleden is aan een natuurlijke dood. U was de tweede oudste zoon en was toen volgens uw verklaringen 16 jaar oud. Het komt allesbehalve overtuigend over dat u geen nadere toelichtingen en details kon verschaffen over de werkzaamheden van uw broer, men kan zich immers inbeelden dat in een Afghaanse context waarbij het handhaven van de veiligheid centraal staat er thuis dikwijls zou gepraat worden over het werk van uw broer, gezien hij een functie uitoefende die rechtstreekse impact heeft op die veiligheid en gezien hij tijdens zijn verloven allicht wel een aantal anekdotes of incidenten zou vermeld hebben moest hij daadwerkelijk die functie uitgeoefend hebben. Het wordt dan ook verwacht dat u meer informatie zou kunnen geven over het

werk van uw broer dan hetgeen u verklaarde. U hebt immers uw land moeten vluchten omwille van zijn werk.

Deze informatie kon u zelfs na uw vertrek uit uw land krijgen aangezien u nog steeds regelmatig in contact bent met uw familie.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Met de loutere hypothese dat zijn broer zijn familie “*waarschijnlijk*” wilde beschermen, kan verzoeker zijn verregaande onwetendheid niet verklaren. Net omwille van de Afghaanse context waarin de veiligheid centraal staat, zoals terecht omschreven in de voormelde motivering, kon worden verwacht dat verzoeker meer informatie zou kunnen verstrekken omtrent de tewerkstelling van zijn broer. Minstens kon worden verwacht dat hij een aantal anekdotes of incidenten zou kunnen aanhalen waarover zijn broer sprak. Het is aldus niet ernstig dat verzoeker zich enerzijds op deze tewerkstelling beroept doch hierover anderzijds geheel niets kan vertellen.

Verzoeker onderneemt voor het overige niet de minste poging teneinde de bestreden motivering te weerleggen. Hij laat de inhoud van de bestreden beslissing volledig ongemoeid waar gemotiveerd wordt dat (i) gezien de tewerkstelling van zijn broer ongeloofwaardig is, hij ook de bedreigingen die hieruit voortspuiten niet aannemelijk maakt; (ii) hij bovendien incoherente verklaringen aflegde over de bedreigingen jegens zijn broer; (iii) hij ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de reactie van zijn broer op en diens handelswijze na de bedreigingen; (iv) de documenten die hij neerlegde ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ondermijnen; (v) het zijn – volgens zijn verklaringen nochtans vermoorde – broer schijnt te zijn die zijn documenten vanuit Jalalabad aan verzoeker overmaakte; (vi) hieruit blijkt dat zijn broer, in tegenstelling met zijn verklaringen, nog in leven is en misschien wel in Jalalabad woont; (vii) dit nog des te meer geldt nu hij ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de moord op zijn broer; (viii) hij bovendien geen interesse bleek te vertonen in het verdere verloop van zijn problemen; (ix) hij ook ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de beweerde verdwijning van zijn jongere broer; (x) uit zijn Facebookprofiel en zijn verklaringen dienaangaande kan worden afgeleid dat hij nog veelvuldig contact heeft met deze jongere broer, die in Jalalabad werkt. De motieven die inzake het voorgaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing, vinden stuk voor stuk steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze niet aanvecht, blijven zij onverminderd overeind.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker op ernstige wijze heeft verzaakt op de hoger omschreven, op hem rustende medewerkingsplicht en dat hij moedwillig weigerde klaarheid te scheppen over en het aldus onmogelijk maakte een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke familiale situatie en nood aan bescherming.

Ondanks dat aan verzoeker, zoals blijkt uit de verklaringen en elementen die in deze terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing, meermaals werd te kennen gegeven dat hij zijn familiale situatie niet aannemelijk maakte, ondanks dat daarbij meermaals de nadruk werd gevestigd op de op hem rustende medewerkingsplicht en ondanks dat hem herhaald de kans werd geboden om alsnog klaarheid te scheppen en de waarheid te vertellen, bleef verzoeker volharden in zijn leugenachtige verklaringen omtrent zijn familiale situatie. Ook heden volhardt verzoeker in deze verklaringen.

Derhalve dient te worden besloten dat verzoeker intentioneel weigert zicht te bieden op zijn werkelijke familiale situatie. Hij maakt het daardoor onmogelijk om in te schatten waar zijn familieleden zouden wonen en of deze in een veilig gebied in Afghanistan verblijven. Daarenboven rijst gelet op het voorgaande het vermoeden dat zowel zijn broer A.K. als zijn broer M.A. nog in leven zijn, in Afghanistan verblijven en sterke banden hebben met en/of werken in Jalalabad. Door dit volledig te ontkennen en bij confrontatie met dit vermoeden, zonder enige dienstige uitleg te verschaffen, te vervallen in ongeloofwaardige verklaringen, maakt verzoeker het onmogelijk om een duidelijk en correct beeld te krijgen over zijn familiale situatie.

Bijgevolg maakt verzoeker het onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de situatie in Afghanistan niet dienstig en kan hij met deze verwijzing geenszins volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

De documenten die verzoeker neerlegde (administratief dossier, map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Waar verzoeker ter terechtzitting een geïnventariseerde bundel stukken neerlegt stelt de Raad vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden deze stukken derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

3.7. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat verzoeker heeft voldaan aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Gelet op het voormelde, ziet de Raad geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT